

Knjiga proroka Daniela - sto sedamdeset i sedam

Pečaćenje 144.000: uvidi iz Danielova viđenja i proročke simbolike

Jeff Pippenger

2024-04-07

Danijel je bio dotaknut tri puta u desetom poglavlju, prvi i posljednji put od Gabriela, a srednji dodir bio je od Krista. Upravo je pri tom srednjem dodiru Danijel najdublje osjetio svoju iskorenost, jer srednji putokaz istine predstavlja pobunu. Mihael je bio taj koji je dotaknuo Danijela drugi put, jer je sišao na kraju dvadeset i jednog dana.

Na svršetku triju i pol simboličnih dana, tijekom kojih dva svjedoka iz jedanaestog poglavlja Otkrivenja leže mrtva na ulici, glas uskrišava ta dva svjedoka. To je glas arkandela koji uskrišava. Silazak Mihaela u desetom poglavlju Danielove knjige, dvadeset drugoga dana, podudara se s uskrsnućem dvaju svjedoka 2023. godine. Dok su dva svjedoka ležala mrtva na ulici, Ezekielu su bile pokazane njihove raspršene kosti te je bio upitan misli li da te mrtve, suhe kosti u dolini mogu uskrsnuti, a sve što je Ezekiel odgovorio bilo je: „Gospodine, ti znaš.”

Ezekielu je tada bilo rečeno da prorokuje kostima, što je i učinio, i kad je to učinio, one su se sastavile, ali još uvijek nisu bile žive. Ezekielovo prvo proročanstvo bilo je sabiranje kostiju, ali bit će potrebno drugo proročanstvo da bi kosti uskrsnule kao vojska. Drugo Ezekielovo proročanstvo bilo je proročanstvo trećega jao, kako je predloženo četirima vjetrovima koji su oživjeli kosti. Prvi Adam bio je stvoren savršen, ali je potom sagriješio i prenio smrt na sve svoje potomstvo. Uskrsnuće Ezekielovih mrtvih kostiju usporedno je sa stvaranjem Adama u njegovu savršenstvu, jer je Adam najprije bio oblikovan, a zatim je Gospod u njega udahnuo dah života.

To ne znači da dva svjedoka primaju proslavljena tijela kada bivaju vraćeni u život, jer se to ne zbiva sve do drugoga dolaska, nego njihovo uskrsnuće odgovara Danielovu viđenju uzročnoga viđenja „marah“, kada bivaju preobraženi u obličje koje tada promatraju. Redak po redak, proročansko svjedočanstvo vrlo pomno izlaže proces pečaćenja.

U jedanaestom poglavlju Otkrivenja, „nakon tri dana i pol Duh života od Boga uđe” u dva svjedoka, „i oni” tada „stadoše na svoje noge; i velik strah obuze one koji ih gledahu”, a potom se začu „jak glas s neba koji im govoraše: Uziđite ovamo. I uzađoše na nebo u oblaku; i njihovi ih neprijatelji promatraše.”

Najprije je Duh ušao u njih, zatim su stali na svoje noge, a kad su stali, strah je obuzeo njihove neprijatelje koji su se prije radovali njihovoj smrti. Tada ih glas poziva gore, a njihovi neprijatelji svjedoče tomu događaju. Kod Ezekielu su najprije prepoznati kao raspršeni i mrtvi u dolini, zatim je objavljeno proročanstvo koje ih sabire, a potom drugo proročanstvo uzrokuje da ustanu kao silna vojska. Kod Daniela on najprije vidi veliko viđenje koje proizvodi razdvajanje dviju skupina, a zatim ga se dotiče tri puta.

Kad je prvi put bio dotaknut, nije imao snage, bio je u duboku snu, a lice mu je bilo okrenuto prema zemlji. San predstavlja smrt. Ipak je čuo izgovorene riječi.

Ne čudite se tomu: jer dolazi čas u koji će svi koji su u grobovima čuti njegov glas. Ivan 5,28.

Gabriel je zatim doveo Daniela na njegove ruke i koljena, a potom mu zapovjedio da ustane, što je i učinio, premda je drhtao. Tada je čuo Gabrielove riječi, ali je ostao nijem. Ezekiel je također vidio Kristovo viđenje, i ono je proizvelo sličan slijed događaja.

A nad svodom što bijaše nad njihovim glavama bijaše obličje prijestolja, kao pojava kamena safira; a na obličju prijestolja bijaše obličje kao pojava čovjeka odozgo na njemu. I vidjeh kao boju jantara, kao pojavu ognja unaokolo unutar njega, od pojave njegovih bokova naviše; a od pojave njegovih bokova naniže vidjeh kao pojavu ognja, i bijaše sjaj unaokolo. Kao pojava duge što je u oblaku u dan kiše, takva bijaše pojava sjaja unaokolo. To bijaše pojava obličja slave Gospodnje. A kad to vidjeh, padoh ničice, i začuh glas onoga koji govoraše. I reče mi: Sine čovječji, stani na svoje noge, i govorit ću s tobom. I duh uđe u me kad mi govoraše, i postavi me na moje noge, te čuh onoga koji mi govoraše. Ezekiel 1:26–2:2.

Viđenje je i Ezekiela i Daniela ponizilo do praha, tako da su ničice pali na zemlju. U takvu su stanju obojica još uvijek čula riječ Gospodnju, i obojica su bila podignuta na noge da čuju riječi koje su im bile izgovorene, a kada su čuli te riječi, „Duh uđe u“ njih. Sjedinjenje božanskoga ostvaruje se primanjem Riječi Božje koja se prenosi po Svetome Duhu. „Riječ“ je ono što prenosi božanstvenost u čovječstvo. Ova se istina mora prepoznati kako bi se razumjela ozbiljnost i značenje proročke povijesti koju Gabriel iznosi Danielu u jedanaestom poglavlju. Proročka povijest prikazana u jedanaestom poglavlju jest provodnik kojim se sveto ulje prenosi mudrim djevicama.

Kod Ezekiela mu je odmah dano uputstvo da iznese poruku laodicejskom adventizmu, premda je Ezekiel od samoga početka obaviješten da laodicejski adventizam neće poslušati njegove riječi, jer su oni dom buntovnički. Ezekielovo iskustvo jest Izaijino iskustvo u šestom poglavlju, i stoga na temelju dvaju svjedoka, kada Bog budi Daniela iz sna, koji je simbol smrti, Danielu se daje poruka za buntovnički dom laodicejskog adventizma, ali oni neće poslušati.

Zatim Daniela drugi put dotiče sam Krist, koji dotiče Danielove usne, kao što je dotaknuo Izaijine usne užarenim ugljenom sa žrtvenika. Tada je Daniel mogao govoriti, ali je još uvijek bio bez snage i još uvijek nije imao daha. Prema Ezekielu, dah dolazi s porukom o „četiri vjetra“, koja je bila Ezekielovo drugo proročanstvo. Ezekielovo proročanstvo o četiri vjetra podudara se s Danielovim trećim dodirom, jer tada dah ulazi u kosti i one ustaju kao silna vojska. U Danielovu trećem dodiru on biva osnažen.

Dana 18. srpnja 2020. Božji narod posljednjih dana bio je raspršen i ušao je u vrijeme odgađanja iz prispodobe. Povijest pečačenja bila je prikazana u povijesti od 22. listopada 1844. do pobune 1863. Ondje predstavljena povijesna linija preklapa se s razdobljem od 11. rujna 2001. do zakona o nedjelji, ali se također preklapa i s poviješću od 18. srpnja 2020. do zakona o nedjelji. Taj se proročki fenomen temelji na činjenici da simboli imaju više od jednoga značenja, a značenje se određuje kontekstom u kojemu se primjenjuju.

Kada razmatramo dolazak i djelo bilo kojega od trojice anđela, njima upravlja isti slijed događaja. Oni dolaze u trenutku kada se zapečaćeno proročanstvo povezano s njima otpećuje. To je proročanstvo ustrojeno na tri koraka: njegov dolazak, njegovo osnaženje i zatvorena vrata na njegovu kraju. Unutar te povijesti postoje i drugi međaši, ali tri kušajuća međaša dolaska bilo kojega od trojice anđela jesu: prvi međaš, na kojemu se neko proročanstvo otpećuje; poruka koja je otpećaćena biva osnažena putem potvrde; a ta potvrda i osnaženje potom iskušavaju muškarce i žene te povijesti. Zaključak te povijesti donosi lakmus-test koji pokazuje jesu li oni koji stoje na trećoj probi mudri ili ludi.

Unutar povijesti od 11. rujna 2001. do zakona o nedjelji mogu se prepoznati tri anđela. Prvi je došao 11. rujna 2001., drugi je došao 18. srpnja 2020., a treći dolazi s uskoro nadolazećim zakonom o nedjelji (lakmus-testom). 22. listopada 1844. podudara se s 11. rujna 2001., a 1856. podudara se s 18. srpnja 2020., a 1863. podudara se sa zakonom o nedjelji. Uz to, 22. listopada 1844. do 1863. također se podudara s razdobljem od 18. srpnja 2020. do zakona o nedjelji, jer je 18. srpnja bio dolazak drugoga anđela u povijesti pečaćenja. Sljedeća se povijest još uvijek ispravno prepoznaje jednostavno kao putokazi bilo kojega anđela.

Dana 18. srpnja 2020. bila je otpećaćena istina koja je trebala iskušati taj naraštaj. Drugi korak u toj povijesti jest kada su dva svjedoka uskrsnuta. Tada se oni iskušavaju hoće li prihvatiti tada otkrivenu svjetlost, što se događa sada. Zatim će se kod nedjeljnog zakona (lakmus-probe) otkriti tko jest, a tko nije mudra djevica. Kada tu povijest promatramo jednostavno kao strukturu jednoga jedinog anđela te potom razdoblje od 22. listopada 1844. do pobune 1863. položimo preko povijesti od 18. srpnja 2020. do nedjeljnog zakona, nalazimo da je 1849. sestra White ustvrdila da je Gospod ponovno ispružio svoju ruku da sabere ostatak svoga naroda.

Od 22. listopada 1844. do 1849. Božji je narod bio raspršen. Godine 1850. izradili su drugu od dviju Habakukovih tablica. U siječnju 1851. oglašavali su novi prikaz u Reviewu. Božji je narod bio raspršen, a treći je anđeo došao sa svjetlom. Tada ih je Bog ponovno počeo sabirati, i zatim im je dao vizualni prikaz poruke koju su trebali objavljivati, kao što je učinio 1842. godine. Svjetlo koje je došlo 22. listopada 1844. bilo je umnoženje spoznaje i ono se, pod Njegovim vodstvom, nastavilo razvijati, a 1856. uveden je završni kamen toga svjetla. To je svjetlo bilo o „sedam vremena“, koje je bilo prvo svjetlo što ga je William Miller prepoznao i koje je bilo prikazano kao jedno od proročanstava ispunjenih 22. listopada 1844.

Svjetlo o „sedam vremena“, godine 1856., bilo je i završno svjetlo porasta spoznaje dano Milleru, glasniku prvoga anđela, ali je bilo i završno svjetlo trećega anđela koje je dano 22. listopada 1844. Odbacivanje svjetla godine 1856. bilo je i odbacivanje porasta spoznaje koja je bila otpećaćena 1798., ali i porasta spoznaje koja je bila otpećaćena 22. listopada 1844.; a odbacili su je oni koji su tada i ondje prešli iz iskustva Filadelfije u iskustvo Laodiceje. Pobuna 1863. bila je treća, i lakmus-proba, što je bilo pokazano krivotvorenim kartom koja je uklonila svjetlo o „sedam vremena“.

Prvo razočaranje od 19. travnja 1844. navukao je Bog na filadelfijski pokret prvoga anđela, držeći svoju ruku nad pogreškom u nekim brojkama na pionirskoj karti iz 1843. godine. Prvo razočaranje

od 18. srpnja 2020. navukli su ljudi na laodicejski pokret trećega anđela time što su zanemarili da je 22. listopada 1844. Krist podigao svoju ruku k nebu i zakleo se da vremena više neće biti. Dana 18. srpnja 2020. bila je otpečaćena poruka koja je trebala iskušati ovaj naraštaj djevica. Kao 1850., Gospodin je 2023. po drugi put pružio svoju ruku da sabere Ezekielove mrtve kosti koje su ležale mrtve na ulici od 18. srpnja 2020. Do 1851. postojalo je novo vizualno predstavljanje poruke koje je bilo ispunjenje proročanstva iz drugoga poglavlja Habakuka, čime se prepoznaje da će nakon 2023. Gospodin imati novu živu zastavu koju će podići, a koja je predložena Habakukovim dvjema pločama.

Habakukove dvije ploče bile su predložene dvjema pločama Deset zapovijedi, a također i dvama kruhovima za prikazivanje u Blagdanu Pedesetnice. Sto četrdeset i četiri tisuće prepoznati su kao prinos prvina, i oni su oni u Malahiji koji predstavljaju prinos „kao u dane davnine, kao u prijašnje godine”. Uzdižu se kao prikaznica da ih sav svijet vidi.

Buđenje sto četrdeset i četiri tisuće započinje sabiranjem, a to se sabiranje ostvaruje Riječju Božjom, jer su Ezekielove mrtve kosti sabrane slušanjem Riječi Božje, dok su još mrtve. Ezekiel predstavlja ljudsko oruđe koje objavljuje poruku što sabire kosti, kada Gospod po drugi put pruža svoju ruku da sabere svoj Ostatak. Izaija, Jeremija, Daniel, Ivan i Ezekiel svi prepoznaju ljudski čimbenik koji prenosi božansku poruku mrtvim suhim kostima.

Kad su kosti sabrane, Gospodin otkriva umnoženje spoznaje koje je zapečaćeno sve do neposredno prije završetka vremena milosti, a to je znanje prikazano kao „onaj dio Danielova proročanstva koji se odnosi na posljednje dane”. U Ezekielovu drugom proročanstvu svjetlo koje se otpečaćuje jest treće jao, odnosno poruka istočnog vjetrova koji udahnuje život kostima i uzročno čini da one stanu kao silna vojska. Svjetlo koje se otkriva Danielu jest svjetlo prikazano kraljem sjevera u jedanaestom poglavlju. Zajedno Ezekiel i Daniel predstavljaju „onaj dio Danielova proročanstva koji se odnosi na posljednje dane”, a to su vijesti o (istočnom) vjetru i kralju (sjevera).

Ali će ga uznemiriti vijesti s istoka i sa sjevera; stoga će izaći s velikim gnjevom da zatire i da potpuno istrijebi mnoge. Daniel 11,44.

Godine 1856. Gospodin je nakanio dovršiti svoje djelo pečaćenja svoga naroda, ali oni su se pobunili. Poruka kojom ih je namjeravao izvesti iz njihova laodicejskog stanja bila su „sedam vremena” iz Levitskog zakonika dvadeset i šest. Kada je Gospodin počeo okupljati svoj narod u srpnju 2023., ponovno im je iznio poruku o „sedam vremena” te, između ostaloga, utvrdio da je na antitipski Dan pomirenja trebala zatrubiti jubilejska truba, a to je ujedno i vrijeme kada je trebala zatrubiti sedma truba. Jubilejska truba simbol je „sedam vremena”, a sedma truba treće je jao. Kada je Mihael sišao u desetom poglavlju Danielove knjige, Daniel je predstavljao one koji zadobivaju iskustvo onih koji mole molitvu iz Levitskog zakonika dvadeset i šest, i one koji nastoje razumjeti proročku tajnu drugoga poglavlja Danielove knjige.

Danijel predstavlja one koje je sabrao Božji glas, a koji zatim ustaju na svoje noge, osnaženi da objavljuju poruku istoka i sjevera. Oni objavljuju tu poruku sve do uskoro dolazećega zakona o nedjelji. Proces podizanja te vojske vrlo je razrađena tema proročanstva, a trenutak kada se božanstvo počinje sjedinjavati s čovječtvom u ispunjenju pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće

započeo je u povijesti koja je prikazana u jedanaestom retku jedanaestoga poglavlja Daniela. Povijest prikazana od prvoga retka jedanaestoga poglavlja Daniela do šesnaestoga retka ispunjava skrivenu povijest četrdesetoga retka, to jest „onaj dio Danielova proročanstva koji se odnosi na posljednje dane“.

Dok počinjemo razmatrati retke trinaest do petnaest u jedanaestom poglavlju Daniela, koji su se prvi put ispunili u Bitki kod Panija 200. pr. Kr., nužno je razumjeti značenje tih redaka. Panij je treći od triju posredničkih ratova. Prva bitka završila je pobjedom papinstva i njegove posredničke vojske, Sjedinjenih Država, 1989. godine. Sljedeća bitka, predstavljena recima jedanaestim i dvanaestim, koja se ispunila Bitkom kod Rafije, bit će takva da će kralj juga (Rusija) poraziti kralja sjevera i njegovu posredničku vojsku u Ukrajini. Treća će bitka biti kao i prva, pri čemu će papinstvo (kralj sjevera), sa svojom posredničkom vojskom (Sjedinjenim Državama), nadvladati komunizam (Ujedinjene narode). No treći posrednički rat, koji je Bitka kod Panija, također će pokrenuti Treći svjetski rat.

Nastavit ćemo ovo proučavanje u sljedećem članku.

„Kao što su zamršene kretnje kotača bile pod vodstvom ruke ispod krila kerubina, tako je i zamršeni tijek ljudskih zbivanja pod božanskim nadzorom. Usred sukoba i meteža naroda, Onaj koji sjedi nad kerubinima još uvijek upravlja poslovima zemlje.“

„Povijest naroda koji su jedan za drugim zauzimali svoje određeno vrijeme i mjesto, nesvjesno svjedočeći za istinu čije značenje sami nisu poznavali, govori nam. Svakom narodu i svakom pojedincu današnjice Bog je odredio mjesto u svojem velikom planu. Danas se ljudi i narodi mjere viskom u ruci Onoga koji ne griješi. Svi vlastitim izborom određuju svoju sudbinu, a Bog svime upravlja radi ostvarenja svojih namjera.“

„Povijest koju je veliki JA JESAM označio u svojoj Riječi, povezujući kariku za karikom u proročkom lancu, od vječnosti u prošlosti do vječnosti u budućnosti, govori nam gdje se danas nalazimo u slijedu vjekova i što se može očekivati u vremenu koje dolazi. Sve što je proroštvo proreklo da će se zbiti, sve do sadašnjega vremena, ocrtano je na stranicama povijesti, i možemo biti sigurni da će se sve što tek ima doći ispuniti svojim redom.“

„Konačno obaranje svih zemaljskih kraljevstava jasno je prorečeno u riječi istine. U proročanstvu izrečenom kada je od Boga bila proglašena presuda nad posljednjim kraljem Izraela dana je poruka:

„Ovako govori Gospodin Bog: Ukloni mitru i skini krunu: ... uzvisi onoga koji je nizak, a ponizi onoga koji je visok. Izvrnut ću, izvrnut ću, izvrnut ću to; i toga više neće biti, dok ne dođe Onaj kome to po pravu pripada; i dat ću mu to.“ Ezekiel 21:26, 27.

„Kruna uklonjena s Izraela redom je prelazila na kraljevstva Babilona, Medo-Perzije, Grčke i Rima. Bog kaže: ‘Neće je više biti, dok ne dođe Onaj kojemu po pravu pripada; i dat ću mu je.’“

„To je vrijeme blizu. Danas znakovi vremena objavljuju da stojimo na pragu velikih i svečanih događaja. Sve je u našem svijetu u previranju. Pred našim se očima ispunjava Spasiteljevo

proročanstvo o događajima koji će prethoditi Njegovu dolasku: ‘Čut ćete za ratove i glasove o ratovima.... Ustat će narod protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva; i bit će gladi, pošasti i potresa po raznim mjestima.’ Matej 24:6, 7.“

„Sadašnjost je vrijeme od presudnoga zanimanja za sve žive. Vladari i državnici, ljudi koji zauzimaju položaje povjerenja i vlasti, misaoni muškarci i žene svih staleža, upravljaju svoju pozornost na zbivanja koja se odvijaju oko nas. Oni promatraju napete, nemirne odnose koji vladaju među narodima. Uočavaju silinu koja obuzima svaki zemaljski element i prepoznaju da se sprema nešto veliko i odlučujuće — da se svijet nalazi na rubu goleme krize.“

„Anđeli sada zadržavaju vjetrove razdora, da ne zapušu dok svijet ne bude upozoren na svoju nadolazeću propast; ali se sprema oluja, spremna da se obruši na zemlju; i kada Bog zapovjedi svojim anđelima da puste vjetrove, nastat će takav prizor sukoba kakav nikakvo pero ne može opisati.

„Biblija, i samo Biblija, daje ispravan pogled na ove stvari. Ovdje su otkriveni veliki završni prizori u povijesti našega svijeta, događaji koji već bacaju svoje sjene unaprijed, a zvuk njihova približavanja čini da zemlja drhti i da ljudska srca klonu od straha.“

““Evo, Jahve pustoši zemlju i opustošuje je, izvrće joj lice i raspršuje njezine stanovnike.... Prekršili su zakone, izmijenili odredbu, raskinuli vječni savez. Zato je prokletstvo proždrla zemlju i stanovnici njezini snose kaznu.... Prestaje veselje bubnjeva, utihnu buka onih koji se raduju, prestaje radost citre.” Izaija 24,1–18.

„‘Jao toga dana! jer je blizu Dan Gospodnji, i doći će kao propast od Svemogućega.... Sjeme je istrunulo pod svojim grudama, spremišta su opustošena, žitnice su porušene; jer je žito usahnulo. Kako uzdišu životinje! krda goveda smetena su, jer nemaju paše; da, i stada ovaca ostavljena su pustoši.’ ‘Vinova loza se osušila, i smokva vene; nar, i palma također, i jabuka, baš sva stabla poljska, usahnula su: jer je radost usahnula od sinova čovječjih.’ Joel 1,15–18.12.

„Muči me samo moje srce; ... ne mogu šutjeti, jer si čula, dušo moja, glas trube, uzbunu rata. Propast za propašću više se; jer je sva zemlja opustošena.“

„Pogledah zemlju, i gle, bijaše pusta i prazna; i nebesa, i na njima ne bijaše svjetlosti. Pogledah gore, i gle, tresahu se, i svi se humovi ljuljahu. Pogledah, i gle, ne bijaše čovjeka, i sve ptice nebeske bijahu odletjele. Pogledah, i gle, plodno mjesto bijaše pustinja, i svi njegovi gradovi bijahu razvaljeni.“ Jeremija 4:19, 20, 23–26.

„Jao! Jer onaj je dan velik, takva nema nijednoga: to je vrijeme tjeskobe Jakovljeve; ali će se izbaviti iz nje.“ Jeremija 30,7. Odgoj, 178–181.